

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «СТОРОЖУК ТА КОНОНОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF STOROZHUK AND KONONOV v. UKRAINE)

(Заява № 13577/16 та № 48768/16)

Стислий виклад рішення від 08 лютого 2024 року

У цій справі заявники зазнали жорстокого поводження працівників міліції, в подальшому, за вказаними фактами не було проведено ефективних розслідувань.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на жорстоке поводження з ними працівників міліції та непроведення ефективного розслідування їхніх скарг. Заявник у заяві № 13577/16 також скаржився за пунктом 1 статті 5 Конвенції на те, що його свавільно затримали, надягнули на нього кайданки, тримали у службовому автомобілі працівників міліції, а потім доправили до наркологічного диспансеру без будь-яких на те підстав і належного документування. Заявник у заяві № 48768/16 також скаржився за пунктом 3 статті 5 Конвенції на надмірну тривалість тримання його під вартою під час розслідування та судового розгляду його кримінальної справи, а також за пунктом 1 статті 6 Конвенції на надмірну тривалість кримінального провадження щодо нього.

Розглянувши скарги заявників за статтею 3 Конвенції, Європейський суд зазначив, що наведені заявниками описи обставин жорстокого поводження з ними є детальними і послідовними, та дійшов висновку, що держава несе відповідальність за це, отже заявники зазнали жорстокого поводження, яке має бути кваліфіковане як нелюдське та таке, що принижує гідність. Крім того, посилаючись на рішення у справі «*Каверзін проти України*», Європейський суд вказав, що небажання органів державної влади забезпечити оперативне та ретельне розслідування скарг на жорстоке поводження працівників правоохоронних органів становить системну проблему, і констатував порушення процесуального та матеріального аспектів статті 3 Конвенції у зв'язку зі стверджуваним жорстоким поводженням із заявниками.

Щодо решти скарг заявників Європейський суд, враховуючи всі наявні у нього матеріали, дійшов висновку, що вони також свідчать про порушення Конвенції у світлі його висновків у рішеннях у справах проти України.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що було порушено як матеріальний, так і процесуальний аспекти статті 3 Конвенції у зв'язку зі скаргами на жорстоке поводження, висунутими в обох заявах;
4. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції у зв'язку зі скаргою, висунутою паном А.М. Сторожуком у заяві № 13577/16;
5. *Постановляє*, що було порушено пункт 3 статті 5 Конвенції у зв'язку зі скаргою на тривалість тримання під вартою під час досудового розслідування та судового розгляду кримінального провадження щодо заявника, висунутою паном К.С. Кононовим у заяві № 48768/16;
6. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції у зв'язку зі скаргою на тривалість кримінального провадження, висунутою паном К.С. Кононовим у заяві № 48768/16;
7. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблицях в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.
8. *Відхиляє* решту вимог щодо справедливої сатисфакції.